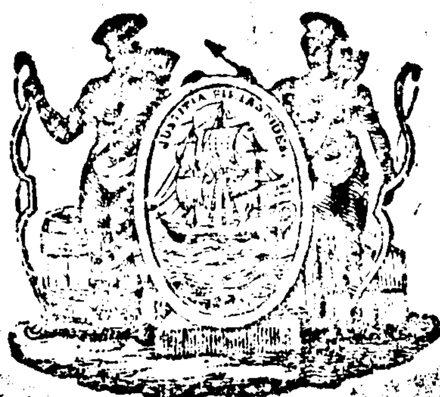
No. 41. Donderdag, 4 April. Ao. 1850.

SURINAAMSCHE COURANT EN GOUVERNEMENTS ADVERTENTIE BLAD.

Gouvernements-Secretarie.

PARAMARIBO, *den* 3 *April* 1850.

Namens Zijne Excellentie den Gouverneur, wordt hiermede bekend gemaakt, dat de *Zetting van het BROOD* over deze loopende Maand is bepaald als volgt:

Dat een BROOD van *acht* Centen zal moeten wegen *negen* Oncen,

En dat van *vier* Centen, *vier* Oncen en *een* Lood.

En is de prijs van het *VLEESCH* over het 2e. Kwartaal d. j. vastgesteld, als volgt:

Het *Rundvleesch* op 48 Centen per ℔
» *Schapenvleesch* » 48 » » »
En » *Varkensvleesch* » 36 » » »

Wordende alzoo de Broodbakkers en Vleeschhouwers gelast zich daarnaar te gedragen.

De Gouvernements-Secretaris,
J. Æ. LISMAN.

De Koloniale Ontvanger en Betaalmeester herinnert bij deze, vóór het einde dezer maand, aan de voldoening van den *Eersten Termijn Hoofdgelden* en *Taxatie van Huurwaarde.*

Paramaribo, den 2 *April* 1850.
HELB.

PARAMARIBO, *den* 2 *April* 1850.

Alzoo de navolgende personen zich aan het Collegie van Commissarissen voor het Departement der *Onbeheerde Boedels*, hebben geadresseerd, met het verzoek, om voorloopige uitbetaling te bekomen hunner vorderingen ten laste de hierna te vermeldene boedels, te weten:

1o. R. H. Louzada Wed. Samuel Nassij, ten laste den boedel Samuel Nassij.

en 2o. Fungerende Weesmeesters, ten laste den boedel H. D. van Meerten.

Zoo wordt naar aanleiding van Art. 4 der Publicatie van den 5n. December 1843 [G. B. No. 8], daarvan mits deze aankondiging gedaan.

De Secretaris bij het Collegie voornoemd,
[5909] J. ELLIS.

Over *veertien* dagen, den juisten dag nader te bepalen, zullen fungerende Curators bij het Departement der *Onbeheerde Boedels*, publiek doen verkoopen:

Het *ERF* met het daarop staande GEBOUW, gelegen tusschen de *Friderici's Gracht* en *Nepveu Straat*, bekend onder N. W. No. 100 en O. W. La. A No. 58; toebehoorende de Erven S. Schuman.

(5913) *Paramaribo, den* 3 *April* 1850.
M. N. ARLAUD,
2e. Commies.

[5912] De fungerende CURATORS bij het Departement der *Onbeheerde Boedels*, zullen over zes weken, den bepaalden dag nader te bepalen, in het openbaar doen verkoopen:

Het *ERF* met de daarop staande GEBOUWEN aan de *Steenbakkers Gracht*, bekend onder La. D No. 575; aankomende den Boedel Thomas van Zichem.

Paramaribo, den 3 *April* 1850.
M. N. ARLAUD,
2e. Commies.

Heden Morgen ten 9 ure, Opening der inschrijvings-billetten op de geannonceerde

26 vaten SUIKER,

van Plantaadje *Pieterszorg* ½ aandeel.

Ten overstaan van den Heer Gecommitteerde tot de Zaken van Curatele en Sequestratie.

Paramaribo, den 4 *April* 1850.

NIEUWSTIJDINGEN.

Fransche Post.

Parijs, 9 Februarij.

Het *Bulletin de Paris* zegt omtrent eene ophanden zijnde belangrijke ministeriele crisis hoofdzakelijk het volgende:

Na de beweging bij het gepeupel, komt de omwenteling bij de magthebbenden; op de crisis langs de straten en pleinen, volgt eene staatkundige woeling bij het bestuur; dat wil zeggen: het oogenblik genaakt, waarop eene ministeriele crisis plaats zal hebben.

De president der republiek begint te begrijpen, dat hij zijn ministerie—in gewone omstandigheden niet voor deszelfs taak berekend, hoeveel minder dan bij de ernstige gebeurtenissen die ons welligt te wachten staan,—niet langer kan behouden.

De magteloosheid van den heer Ferdinand Barrot is een onduldbaar bezwaar geworden; hij vernedert de regering door zijne woorden, in plaats van haar voor de wetgevende vergadering te verheffen, door ontwikkeling van buitengewone talenten. Hij handelt of in het geheel niet, of niet doortastend genoeg; hij weet de departementen niet met onverbiddelijke gestrengheid te zuiveren van de slechte ambtenaren, die op vele plaatsen te achteloos of te toegevend zijn. De tijdingen in de provincien zijn dan ook allertreurigst; de publieke opinie is alom op eene schrikbarende wijze bedorven; de minister van binnenlandsche zaken ziet dit alles en blijft onverschillig bij die dreigende voorteekenen. De president heeft dit begrepen en wil er een einde aan maken. Van eene andere zijde, dient het bestuur van buitenl. zaken in zulk een kritiek oogenblik als het tegenwoordige, aan een staatsman van den eersten rang te worden toevertrouwd.

De onbedrevenheid van den generaal Lahitte kan veel bederven. Hij is een eerlijk, naauwgezet, ijverig en welgezind man, maar volstrekt onbekwaam voor de diplomatie. Men heeft met leedwezen gezien, dat hij bij het behandelen der Grieksche aangelegenheden in de wetgevende vergadering, de verdediging der regering aan een der vertegenwoordigers overliet; maar nog veel onaangenamer indruk maakte het, toen hij later den generaal Cavaignac, den mededinger van den president, de rol op zich liet nemen die hij zelf behoorde te spelen. Deze diplomatische onhandigheid heeft hem bij al de vrienden van den president grootelijks benadeeld. Die beide ministers moeten volstrekt vervangen worden; maar vermits ook de heer Parieu niet aan de verwachting beantwoordde die men aanvankelijk van hem koesterde, en zich vooral zeer zwak betoonde bij de discussie van de wet op het onderwijs, zoo wenscht men ook hem de portefeuille te zien nederleggen. De president is dus ernstig besloten tot eene wijziging in het ministerie; zoo spreekt men b. v., van de heeren Rouher, als minister van justitie, en Fould als minister van finantien. Ook zou de heer Molé deel van het kabinet uitmaken, als een man wiens invloed algemeen erkend wordt. Naar men zegt, is ook sprake geweest van den heer Leon Faucher. Vele Bonapartisten en conservatieven hebben echter een geheimen afkeer van den man, die hun zoo dikwerf harde waarheden toevoegde.

Van de benoeming des heeren Leon Faucher is bij gevolg geen kwestie meer. Thans wordt er eene andere combinatie beproefd; zij heeft de gelijktijdige benoeming van de heeren Molé en Dufaure ten doel. Maar alvorens laatstgemelde minister van binnenlandsche zaken wordt, moet hij eene groote hinderpaal overwinnen; namelijk den scheidsmuur door zijne vroegere aftreding tusschen hem en den president opgerigt. Vervolgens moet de toenadering tusschen den president en de meerderheid in de wetgevende vergadering, van beide kanten, geheel tot stand zijn gekomen. De heer Molé kan al die moeijelijkheden uit den weg ruimen.

De heer Molé is echter een te aanzienlijk man in den lande, te magtig door zijne partij en te naijverig op zijne Europesche vermaardheid, dan dat hij eene portefeuille onder zekere voorwaarden zou aannemen. Hij verlangt dat de heer Thiers met hem zitting hebbe in het kabinet; ziedaar eene tweede moeijelijkheid.

De heer Thiers wiens gezondheid, ofschoon iets verbeterd, toch nog altijd geschokt blijft, verlangt geen werkzaam lid der regering uittemaken. Hij verklaart, dat indien de tijdsomstandigheid het gebood, indien de toestand des lands die nu slechts een weinig verward is, tot groote rampen en ellende aanleiding geeft, dat hij dan het overige gedeelte zijner levensdagen daaraan wenscht toetewijden, maar voor alsnog acht hij dat oogenblik nog niet gekomen.

Daarentegen belooft de heer Thiers het kabinet van den heer Molé te zullen voorstaan, dat ook op de krachtige ondersteuning van den heer Berrijer, en van den generaal Changarnier zou mogen rekenen. De meerderheid der wetgevende vergadering, door de toetreding van den heer Dufaure de magt der regering vergroot ziende, zou deze combinatie met vereenigde krachten helpen schragen.

Ziedaar den waren toestand der ministeriele kwestie op dit oogenblik, zoo veel is zeker, dat de president het thans bestaande kabinet niet kan behouden; dat hij er ernstig over nadenkt om het ?

althans ten deele te veranderen, en dat hij, ofschoon zich niet uitlatende of eenige openbare poging doende, met de meerderheid der wetgevende vergadering er mannen van naam en aanzien in wenscht te hebben, zoo als de heer Molé, die gerugsteund door den heer Thiers en den generaal Changarnier in staat zouden zijn, om der regering die kracht en dien invloed te verschaffen, waardoor Frankrijk zich naar buiten doet eerbiedigen, en zich binnen 's lands weet te versterken en te verbroederen. Zie daar het doel dat de president wenscht te bereiken.

De heer de Lamartine is gisteren op het Elysée ontboden alwaar hij eene langdurige conferentie met den president der republiek had. Men zeide dat er op nieuw sprake was geweest van een nieuw ministerie, waarin thans de heeren Dufaure en Lamoricière zitting zouden nemen, echter zonder den heer Molé.

— Te Bordeaux spreekt men algemeen van een allerzonderlingst voorval. Sedert eenige weken vertoeft daar de violist Theodore Haumann. Jl. Zondag had de eerste matinée musicale van dezen kunstenaar in de zaal Franklin plaats, werwaarts zich al wat Bordeaux onder deszelfs grootste muziekliefhebbers en voornaamste inwoners telde, had begeven: door het stoute spel van den virtuoos diep getroffen, vergastte het publiek zich reeds in den geest op het concert van den volgenden Zondag, toen men vernam dat een aanslag op zijn leven was gedaan.

Deze tijding was niet verdicht, want toen de heer Haumann naar huis was gekeerd en met zijn gezin aan tafel wilde gaan, meldde zich iemand aan om hem te spreken. Toen zich iedereen had verwijderd, vroeg hij den vreemdeling naar de reden van zijn bezoek. „Dat zult gij dadelijk weten," zeide de onbekende en nu greep hij den heer Haumann bij den das en wrong die om hem te worgen. Bij het gerucht van de daarop volgende worsteling, snelde mevr. Haumann ter hulp, om haren man te redden; dadelijk liet de verwoeste aanvaller den das los en wierp zich toen op 's mans voet, dien hij deerlijk verwondde. De bedrijver van die onverklaarbare daad is zekere Argenton, vroeger officier der mobile garde, thans pianist; hij had reeds de vlugt genomen, toen de ter hulp gesnelde wacht hem arresteerde. Toen men vroeg wat de reden was dat hij den heer Haumann, die overal zoo bemind en geacht was, had aangerand, antwoordde hij door den kunstenaar toen deze hem op de straat voorbij ging, niet te zijn gegroet.

Dit voorwendsel was echter zeer gezocht; want, wel verre van hem uit de hoogte te behandelen, had de heer Haumann hem zelfs twee toegangbilletten voor de matinée musicale doen toekomen, die Argenton hem echter onder couvert had teruggezonden.

Wonderlijk is het dat de heer Argenton door de bemiddeling van eenige zijner vrienden door de militaire magt is vrijgelaten, waardoor hij zich vooralsnog uit de handen der politie heeft weten te houden.

Overigens zegt men dat Argenton krankzinnig is, en dat hij, om meer zulke nietige redenen, verscheidene burgers heeft lastig gevallen, onder anderen den pianist Andrieu en den eersten tenor de la Grave.

— Ontegenzeggelijk neemt de smaak voor geschiedkundige manuscripten en handteekeningen van beroemde personen dagelijks toe, de liefhebbers welker getal van jaar tot jaar, zoowel in Frankrijk als overal elders, toeneemt, betwisten elkaar door het besteden van buitensporig hooge prijzen, het bezit dier schriftelijke reliquien. Onlangs werden, bij eene veiling van wijlen den heer Tarbé te Sens (Yonne), eenige losse bladen, ontsnapt aan de schitterende vernuften uit de eeuw van Lodewijk XIV, als het ware met goud bedekt; een brief van de la Bruyère, welks echtheid zeer betwijfeld werd, is den kooper voor 900 fr. gegund; de authentieke brieven van mevr. de Sevigné werden voor 100, 200 en 800 fr. verkocht; verschillende liefhebbers, allen bezield met een afgodischen eerbied voor de gulden eeuw, hebben geworsteld om elkaar 180 brieven van mevr. de la Fayette te ontrukken die eindelijk tot den prijs van 1000 fr. veroverd zijn, en nog beweerde men dat het weggegeven was. Het dorpje Sens was voor een oogenblik veranderd in een worstelperk.

Thans is onder de liefhebbers aan de orde van den dag, de aanstaande verkoop der verzameling van geschiedkundige manuscripten en handteekeningen, nagelaten door den heer de Villenave, voor vier jaren aan de wetenschappen ontrukt. Deze verkooping zal in de zaal Techner alhier plaats hebben. Voorzeker zullen velen elkaar met onbegrensden ijver de kostbare overblijfselen betwisten van deze onmetelijke verzameling, gedurende eene reeks van 60 jaren bijeengebragt door een der hartstogtelijkste liefhebbers en grootste geleerden die immer bestonden.

—Omtrent de Zwitsersche aangelegenheden, zegt de *Napoleon* het volgende:

Er is dezer dagen veel sprake van eene mededeeling, door de vertegenwoordigers van Oostenrijk en Pruissen aan de Fransche regering gedaan, ten einde het onderling eens te worden, omtrent de gevolgen van het regt van verblijf, dat Zwitserland aan de uitgewekenen toekent. Deze mededeeling is, voor zoo verre wij vertrouwen, niet van dat aanbelang, hetwelk men er over het algemeen aan toeschrijft.

De aangrenzende mogendheden van Zwitserland verlangen niets anders dan de uitgewekenen te beletten, van de nabijheid gebruik te maken, ten einde oproer in hare staten te verwekken, zij hebben ontegenzeggelijk het volste regt, geschikte maatregelen te nemen, om dit gevaar voor te komen. Maar Frankrijk is geenszins van meening de regten van zijne oude bondgenooten, of de vriendschap, die de beide natien steeds verbond, te miskennen. Daarenboven, hoe zou de president der republiek immer de gastvrijheid kunnen vergeten, die hij zoo vele jaren achtereen in Zwitserland heeft genoten, of de bescherming hem door dien staat verleend, tegen de onregtvaardige aanmatigingen van het gouvernement onder Lodewijk Philips.

Engelsche Post.

Londen, 30 *Januarij.*

Gisteren heeft te Dublin, onder voorzitting van den lord majior, in de Rotonde eene talrijke vergadering van voorstanders van den vrijen handel plaats gehad. Zij werd gehouden om als tegenstuk te dienen op de groote protectionistische bijeenkomst, die eenige dagen vroeger in hetzelfde locaal gehouden was. De protectionisten hadden hun voornemen te kennen gegeven om de vergadering bij te wonen, ten einde de stellingen hunner tegenstanders te bespreken. Men vreesde, dat zulks tot ernstige onaangenaamheden zou leiden en de policie had dus groote voorzorgsmaatregelen genomen, ten einde aanleiding tot botsingen tusschen de verschillende partijen te voorkomen.

Een eerste besluit, ten gunste van den vrijen handel werd toen voorgesteld en door onderscheidene redenaren ondersteund.

De heer Butt, een advokaat te Dublin, stelde daarop een amendement in protectionistischen geest voor. Deze motie was het sein tot een vreesselijk geweld. Schreeuwen, fluiten en grommen van den eenen kant en donderende bravo's, toejuichingen en handgeklap van de andere zijde, verdoofden de stem des redenaars, telkens wanneer hij den mond opende om het woord te voeren. Te vergeefs beproefden de meest invloedrijke leden van beide partijen om de orde te herstellen. In de 2 uren gedurende welke de heer Butt het spreekgestoelte bekleed heeft, hebben de scheldwoorden die de partijen elkander toewierpen, schier niet opgehouden. Na stormachtige debatten werden toen eenige besluiten in den geest van den vrijen handel genomen en daarop ging de vergadering uiteen, zonder dat het tot de gevreesde dadelijkheden was gekomen.

Producten-Handel.

De op den 2den dezer, bij inschrijving verkochte 9 balen Katoen van Plant. *Leijdenshoop* hebben opgebragt 24,63c.

SCHEEPVAART.

BINNENGEKOMEN.

Den 2den dezer, de Eng. Brik Atalante, kapt. W. Gay, van Demerarij, hebbende 6 dagen reis.

In de rivier Coppename:

Den 1sten Maart ll. de Engelsche brik Relief, kapt. E. W. Mann, van Barbados, ter afhaling eener lading hout van 's lands etablissement van houtvelling.

En weder uitgezeild naar Barbados:

Den 12den Maart, geladen met 36 balken Bolletrie en Groenhart, metende te zamen 878½ kub. voeten Rijnl. maat en 23½ vaam Brandhout.

UITGEKLAARD.

Den 2den dezer, de Nd. Am. Brik Grampus, kapt. J. Saijward, naar Gloucester, lading: 325 vaten Melassie, 47 vaten Suiker, 99 balen en 5 blomvaten Cacao, 2 blomvaten heele Koffij, 40 bossen Banannen, 3000 Chinaasappelen, 2 Varkens, 265 pond oud Koper, 85 dito oud Tin, en uit het Entrepot 6 kelders Genever.

UITGEZEILD.

Den 2den dezer, de Ned. Schoener Jan Ernst, kapt. Evertz, naar St. Martin. Passagiers: de HoogEdel Gestr. Heer J. D. Croll, benoemd Gezaghebber van St. Martin, Saratje Geertruida Willig en hare dochter Albertina Cato Willig.

SCHEPEN IN LADING.

Naar Amsterdam.

Thetis, kapt. K. Poel, adres bij Gisius & Co. Vertrekt *ZATURDAG*.

De Goede Vrede, kapt. J. H. Wit, adres bij H. Degenhard, Sluit 15 dezer.

Concordia, kapt. J. C. Londt Hz., adres bij J. P. Haase jr.

ADVERTENTIEN.

Gedrukt bij J. C. MULLER Az.